

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Zosimo Presbytero. 90.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ἡμεῖς ἐξήκοντα καὶ ἑνὴς ἑβδομάδες ἦ
 ἐπὶ αὐτῶν τῶν οἰκοδομῶν τῆς Ἱερου-
 σαλὴμ ἀφιδμαύου καὶ εἰς τὴν ἄ-
 λωσιν αὐτῆς τελευτῶσαι. Ἰδοὶ, ὅτι οὐκ
 ἔστι Κύριος οἰκοδομηθῆναι, ἀλλὰ τῶ Κ' ἔται
 τῆς βασιλείας τῆ Μακρόχειρος. πό-
 τε γὰρ, ὡς Εσδρας διηγείταί, Νεε-
 μίας ἔλθων ἦ πόλιν ἔκτισε. πῶς οὖν,
 εἴη, ἑβδομήκοντα ἑβδομάδες σινω-
 τμηθῆσαν ἔπι τὸν λαόν σου, καὶ ἔπι ἦ
 πόλιν τὴν ἁγίαν; ὅτι ἐν ἡμέρῃ τῇ ζθ',
 τῆς ἐπι τῶ τρίτῳ καὶ ὀγδοηκοστῷ καὶ
 πετρακοιστῷ ἔται, ἀρχὴν ἔχων ὁ
 πόλεμος. τῇ δ' ἑξῆς ἑβδομάδι τῷ
 ἐπὶ ἐτελεύτησε, συντελεθῆσαντων
 καὶ τῷ Ἰσραήλιαν πραγμάτων. εἰ δὲ
 λέγεις, πῶς; ἰστέν ὅτι μετὰ τὸ Κ' ἔτος
 τῆ Μακρόχειρος ἕως τελευτήσῃ τῆ
 βασιλεία, ἔτι διεγένοντο ἕκατὸν
 δεκά τρία, μετ' ἧν ἡ Μακεδονικὴ διήρ-
 κησεν ἕως ἐπὶ Διοκλιανὸν ἐν ἡκοντα
 πέντε ἔται ἡ Ρωμαϊκὴ, Αὐγύστου
 καὶ βασιλευσέντος, ἔτι τεσσαράκοντα
 τρία. Τιβερίου δὲ, εἰκοσιδύο. Γαίου,
 τέσσαρα. Κλαυδίου, ἐπὶ τῶ γὰρ
 ὀγδόῳ αὐτῶ ἔται, ἤρξατο Ἰσραήλιος ἡ
 τῶ πραγμάτων κίνησις, ἀφ' ἧς ὁ πόλεμος
 Ρωμαίων αὐτοῖς ἐξήθη πόλεμος, ὁ τ'
 ἄλλωσιν Ἰσραηλιαν. ἐπὶ γὰρ Νέρωνος
 ἔτι Διοκλετιανὸς Κλαυδίου, λαμάρδος
 καὶ ἑτάτος, πολεμηθέντες ὑπὸ Οὐε-
 σπανίου, τὸ πτωχὸν δὲ Νέρωνι τρα-
 τηροῦντος, ὑστερον δὲ βασιλευσάντος
 ἐάλωσαν.

Ζωσίμῳ πρεσβυτέρῳ.

Μαθαίνα ὡς, ὅτι ἡμεῖς τοῖς δοκί-
 ον ἐπονεύοις, λίαν ἀχθῆ. ὅτι δὲ
 τοῖς ὄντως ἔσιν, οὐ μόνον ἔ καταδύη,
 ἀλλὰ καὶ ἐναβρυῖη, τὸ καὶ ἐκ δ' ἔλα-
 σε γυναικῶς παρὸς, ὅσῳ οὐκ ἐστὶ πορ-
 ἀρεσιῶς ὄνειδος, ἐδ' ἐν λόγῳ πῆθεσθ,
 ἀλλὰ τοσοῦτον καταγνώσκων ἦ ἐπὶ
 τὴν ἀρετὴν καὶ ἀκαλουύτων, ὅσον
 εἶη τῶ ὅτι τὴν ῥαθυμίαν ἀγόντων
 καταψήφισαται. καὶ εἰ ἡμεῖς εἰς τῶς

ginta nouem annorum hebdomadas, quæ
 à Hierosolymitanæ urbis ædificatione in-
 cipientes, in ipsius expugnationem desi-
 nunt, expleta fuerint, illud habeto, eam non
 Cyri tempore, sed vicesimo regni Longi-
 mani anno extructam fuisse. Nam tum, vt
 Esdras commemorat, profectus Neemias
 urbem instaurauit. Quonam igitur modo,
 inquit, septuaginta hebdomadæ abbrevia-
 tæ sunt super populum tuum, & super ciui-
 tatem structam? Nimirum quia in sexage-
 sima nona, hoc est anno quadringentesimo
 octuagesimo tertio bellum geri coeptum est,
 sequente autem annorum hebdomada, vnâ
 cum Iudaicis rebus finem habuit. Quod
 si, vnde id probetur, quæris, illud sciendum
 est, inter vicesimum Longimani annum &
 Perfici Imperij finem, tredecim & centum
 annos interfluxisse, ac deinde Macedoni-
 cum vsque ad ducetos nonaginta quatuor
 annos sese porrexisse: post autem Roma-
 num, Augusto imperante ad tres & qua-
 draginta annos, Tiberio autem imperium
 gerente, ad duos & viginti, ac denique
 Claudio rerum summam obtinente ad se-
 ptem propagatum fuisse. Nam octauo ipsius
 anno initium coepit Iudæis rerum motus,
 qui bellum illud aduersus Romanos ipsi
 excitauit, ex quo urbis excidium ortum est.
 Neronis enim, qui Claudio successit, tem-
 pore, Iudæi, à Vespasiano, qui tum Nero-
 nis dux militaris erat, præclarè ac fortiter
 oppugnati: postea, eodem imperij habe-
 nas tenente, capti sunt.

Zosimo Presbytero. 90.

Audio te ob ea quidem quæ probri spe-
 ciem habent vehementer angere: ob ea autem,
 quæ verè probrosa sunt, non modò nullo
 pudore suffundi, sed etiam gloriari. Nam
 quòd seruo patre ortus sis (quod volunta-
 tis institutique animi minimè probri est,
 nec vllò modo curandum est) maiorem in
 modum discruciaris. At interim eos, qui
 te ad virtutem hortantur, tantum repre-
 hendis, quantum eos condemnare oportet.

L b iij

rebat, qui te ad inertiam & languorem inducant. Et quidem si inter subditos censearis, tamen ne sic quidem te contemnere atque aspernari conueniret, verum te per consilia & admonitiones ex improbitatis voragine extrahere fas esset, maximèque congruum. Cæterum nõ tantum hinc Ecclesia detrimentum ac probrum acceptura esset. Nunc autem cum in Sacerdotum numero censearis (mitto quonam pacto, neque enim id mihi studio est, vt te feriã, sed vt sanem) ne eos quidem, qui silentio vti cupiunt, quiescere permittas. Multi enim Gentiles ac Iudæi impetũ in Ecclesiam faciunt, probra iactantes, ac vitã tuam proferetes, sèque ob eam causam fidei nostræ doctrinam conuellere existimantes. Quamobrem si nullo iudicij metu percelleris, saltem præsentem gloriam affecta. Si nulla te cælestis regni cupiditas tenet, saltem bonam existimationem appete. Si cotonas minimè desideras, saltem à probris te remoue. Si laudum tuarum præconium nulla te cura afficit, saltem id stude, vt ne traducaris ac fugillaris. Si peruigilè illam Dei iustitiam haud perhorrescis, humanas saltem leges metue: ne alioqui in ipso quoque fortasse scelere deprehensus extremo supplicio mulcteris.

Theophilo Subdiacono. 91.

Timotheus, qui scdè illam bonis omnibus perfusam, quam cælorum regnum appellat, nunc incolit, tantam à sua virtute, iis à quibus cernebantur, vtilitatem afferebat, vt etiam sola recordatione, eos, qui ipsius meminerunt, in officio contineat. Poterat enim, vel solùm in animis versans, pudorem simul ipsis immittere, atque eos, quibus ipse in mentem venisset, à turpibus & absurdis affectionibus pueros & immunes efficere.

Ophelio Grammatico. 92.

Apud vos, qui Grammatici estis, homonymum idem est quod synonymum: apud Philosophos autem nõ item. verum homonyma et dicuntur, quorum nomen

ὕπνους ἐπέλεις, μάλιστα, μὴ οὐδ' ἔτιως καταφρονήσαι ἐχέτω, ἀλλὰ συβουλαῖς καὶ ὑποδείξεσιν ἀντιμίθεσθαι σε ὅκ' ἔβουθ' τῆς κακίας, καὶ ἡμῶν ἡμεῖς καὶ ἀρετῶν δέσποτες, πλὴν ἀλλ' ἔτι ποσάτη ζήμια τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἀχρῶν ἔμελλεν ἔσεσθαι. ἐπειδὴ δὲ εἰς τῆς ἱερέας δοκεῖς τελεῖν. τὸ δ' ὅπως παρήμι. ἔτι γὰρ πληξάει σε, ἀλλ' ἰδού σαυτὸν ἀπορήρημι. οὐδὲ τοὺς ἐγγελοῖας ἡσυχάζειν καὶ ἡρεμεῖν συγχωρεῖς. πολλοὶ γὰρ ἔλλωες καὶ Ἰσραῖοι τῇ ἐκκλησίᾳ ὀπιφύνοιοι ὀνειδίζοντες, καὶ τὸν βίον ἀποφρόνους, καὶ ἀπὸ τῆς τῶν δόγματι λυμῆνεσθαι νομίζουσι. εἰ ποῖναι τὴν κρίσιν ἔδεδικας, καὶ ἂν τὴν παρῶν ἀντιποίησαι δόξης. εἰ βασιλείας ὅκ' ἐράς, καὶ ἡσυχίας καὶ ἡρεμίας ἐρεῖσθαι. εἰ σφάνων ὅκ' ὀπιθυμῶν, καὶ ὀνειδῶν ἀπαλλάγηθαι. εἰ ἀναρρήτως ἔφρονίζεις, καὶ ἂν τῶν καμφοδῶσαι ἀντιποίηθαι. εἰ ἂν ἀκοίμητον δίκην οὐ φέρεται, καὶ ἂν τοὺς τῶν ἀνθρώπων νόμους φοβήθητι, μήποτε καὶ ἐπ' αὐτοφάρον ληθῆς. τὴν ἐξάπλω ἡσυχίας πημεῖν πημεῖν.

Theophilo ὑποδιακόνω. 93.

Τιμῶντος ὁ τὴν τῆς ἀγαθῶν ἀπάντων κατάρτυτον λήξιν βασιλείας ἔρεσθαι ἀποφρονήσας ἡμῶν, καὶ ἡμῶν, τὸ σαυτὸν ἀπὸ τῆς ἀρετῆς τοῖς ὀφθαλμοῖν ἐδημιόργει ἀφέλειαι, ὡς καὶ ἀπὸ μνήμης μόνον σφρονίζῃ τῆς μνημονεύσαστας. ἡρεῖ γὰρ καὶ μόνον ἐλθῶν εἰς ἔνοιαν, αἰδῶν σιωπεύειν, καὶ τῆς ἀτόπων παθῶν ἀχρῶν τῆς μνησθῆναι ἐργάζεσθαι.

Οφελίω γραμματικῶ. 94.

Παρά μὴ ὑμῖν τοῖς γραμματικοῖς τὸ ὀμώνυμον ταυτὸν ἔστι τῶν συνωνύμων. τῶν δὲ τοῖς φιλοσόφοις, ἔτι, ἀλλ' ὀμώνυμα λέγεται, ὡς ὄνομα μόνον κοινόν.